

"אסימפטוטות"

קומדיה כלכלית

עזר סתר

054-5445094

ido.setter@gmail.com

הדמויות:

חולה

פקיד

אישה

רופא

מערכה ראשונהתמונה 1

בנק. החולה יושב מול הפקיד.

- חולה:** עוד כמה?
- פקיד:** בין שלושה וחצי לארבעה שבועות.
- חולה:** ארבעה שבועות...
- פקיד:** שלושה וחצי.
- חולה:** זה הכל... (הפקיד לא עונה) אבל איך זה יכול להיות?
- פקיד:** פעולות החשבון הבסיסיות. סך כל מה שיש לך בעו"ש, פלוס סך כל ההכנסות העתידיות הצפויות, חלקי ההוצאה היומית הממוצעת. את המנה שמתקבלת מחלקים בשבע: המספר השלם מייצג את מספר השבועות, והשארית את מספר הימים. זה חישוב מאד פשוט, גם אם עשית רק שלוש יחידות מתמטיקה. עשית שלוש יחידות מתמטיקה? (ולאחר שהחולה לא עונה) נראה לי שכן. יש לך פרצוף כזה.
- חולה:** אני, אני חסכתי כל החיים. פנסיה... קופות גמל... ביטוח...
- פקיד:** לא רלוונטי.
- חולה:** אני אבקש העלאה בעבודה. משהו רציני. אני אמכור את המכונית. את הבית. את כל מה שיש לי.
- פקיד:** זה לא יעזור. כל עוד ריבית הסאב פריים בשווקים הגדולים נשארת על אפס פסיק שלוש אחוזים וערך הזהב באמריקה הדרומית שומר על רמה יציבה – יישארו לך רק שלושה וחצי שבועות לחיות. ככה החליט חשבון הבנק שלך. זה לא ביטוי, אגב. החשבונות בבנק שלנו כבר מסוגלים לבצע החלטות בינאריות כאלה.
- תבין, המצב הכלכלי העולמי לא פשוט. המחירים עולים. החיים קשים. וכו' וכו'.
- חולה:** אז מה יקרה לי?
- פקיד:** הרוב פשוט הולכים לישון ולא מתעוררים. הגוף יודע שאין בשביל מה. בעיתון כותבים "נפטר לאחר מאבק ממושך במחלה קשה". כדי לא להפחיד את הציבור.
- חולה:** כמו כשהיינו ילדים ולא התעוררנו כדי ללכת לבית ספר?
- פקיד:** אני אף פעם לא הייתי ילד. אף פעם.
- אבל כן. הבנתי שמדובר בתחושות דומות.

חוץ מהעובדה שלא מתעוררים לעולם, כמובן.

לכן, אגב, בלתי אפשרי להגדיר את התחושה באופן מדוייק. אין מי שיספר עליה.

חולה: אני... אני... אפשר לקבל מים?

פקיד: לא.

חולה: אין מים?

פקיד: אתה גר קרוב לכאן?

חולה: סליחה?

פקיד: שאלתי אם אתה גר קרוב לכאן.

חולה: רבע שעה.

פקיד: נסיעה? (החולה מהנהן. הפקיד נושם לרווחה) במרחק כזה, מפספסים אפילו את המודעות. אולי נתקלים באחת כמה שבועות אחרי שכבר שוכחים מזה לגמרי. (מהרהר) ואז ממילא לא יודעים. (מתנער) אם מדובר בכאלה שגרים ממש קרוב, אני לוקח חופש. חייב.

חולה: אהבו אותי פעם נורא, אתה יודע? אמאל'ה... אבא... אני רוצה לקרוא שירים... עד עכשיו לא הייתה לי את הסבלנות... את הנשימה הנכונה... תמיד היה רעש... אני מרגיש בגוף שיש לי מקום בשביל זה, שאני צריך את זה, עכשיו... לקרוא שירים באיזו כורסה נוחה עם נעלי בית ולהיאנח "הו"... (נעצר) לא איכפת לך ממני?

פקיד: אני לא מכיר אותך.

חולה: ובאופן עקרוני?

פקיד: להתראות. (מהורהר) למרות שבעצם כבר לא נתראה יותר. (פונה ללכת)

חולה: רגע.

פקיד: יכול להיות שהסאב פריים פתאום יעלה וערך הזהב באמריקה הדרומית ישתפר? אחרי שתמות – בוודאי. ואז הרווחים ייכנסו ישירות לחשבון שלך.

חולה: יישאר לי חשבון בבנק?

פקיד: כן. החשבון שלך מתאפס ונשאר פעיל בכל מקרה.

חולה: בשביל מה?

פקיד: לא יודע. אולי בשביל תחיית המתים? (צוחק קצרות. יוצא)

תמונה 2

חדר בבית. החולה יושב מול אישתו. הם אוכלים.

- אישה:** עוד חמאה?
- חולה:** לא תודה. (ולאחר שהות) בעצם כן. כן. עוד חמאה. תודה.
- אישה:** (מעבירה לו את החמאה) אני רוצה שניסע לאוסטרליה.
- חולה:** מתי?
- אישה:** עוד חודשיים, בקיץ.
- חולה:** עוד חודשיים חורף.
- אישה:** לא באוסטרליה. העונות שם הפוכות.
- כל כך יפה שם.
- חולה:** מה יפה שם?
- אישה:** אומרים שיש שם את חופי הים הכי יפים בעולם. לעומתם הקאריביים נראים כמו ערימת אשפה. נשכור מכונית. לא. יותר טוב: נקנה מכונית. טראק כזה, פור ביי פור. קונברטאבל. אולי קרוואן? כמה מכוניות היו לך בחיים? (החולה לא עונה) חמש. אם אפשר לקרוא לפיאט היא מכונית... הנה. הזדמנות להגדיל את מספר המכוניות שהיו בבעלותך במשהו כמו חמש עשרה פרסנט.
- חולה:** אני לא מתכוון לקנות מכונית.
- אישה:** אבל זה מה שעושים באוסטרליה, אתה לא מבין? טסים, קונים טראק, נוסעים, מוכרים את הטרק במחיר יותר טוב, טסים בחזרה.
- אתה יודע שנוהגים שם הפוך? או שאולי הם מסתכלים עלינו ואומרים שאצלנו נוהגים הפוך?
- חולה:** תודה, זה היה מאד טעים.
- אישה:** אתה הכנת.
- אתה לא רוצה לטבול קצת ביופי?
- חולה:** אני רוצה.
- אישה:** אז אני קונה כרטיסים.
- חולה:** אני... אני לא יכול לנסוע עכשיו לאוסטרליה. אני לא מרגיש כל כך טוב.
- אישה:** (שמה יד על מצחו) אתה בריא לגמרי.

- חולה:** זהו? בריא לגמרי? היד שלך קובעת שאני בריא לגמרי? ומה תגידי אם אני אתפגר פה עכשיו? אבל לא היה לו חום? הוא היה בריא לגמרי?
- אישה:** אני לא אגיד כלום.
- חולה:** אז מה תעשי?
- אישה:** לא יודעת.
- חולה:** תבכי?
- אישה:** קרה משהו?
- חולה:** בכית פעם, בגללי?
- אישה:** קרה משהו?
- חולה:** לא.
- אני הולך למות.
- אישה:** אז אפשר לטוס גם ליוון.
- בעצם לא. היינו בירח דבש.
- אוסטרליה זה מאסט.
- חולה:** שלושה וחצי שבועות. מהיום.
- יש לי תמ"י. תסמונת משיכת יתר. סופנית.
- זה עצוב, נכון?
- אישה:** (צוחקת) כן. (מפסיקה לצחוק) ראיתי דיל לא רע לכרטיסי טיסה. עם אפגרייד לביזנס. בכל זאת, טיסה ארוכה...
- אתה לא אומר כלום?
- חולה:** לא.
- אישה:** אז שאני אזמין?
- חולה:** תזמיני.
- אישה:** ביזנס? אני אוהבת ביזנס.
- חולה:** (בגרון חנוק) מת על ביזנס.
- אישה:** (לאחר שהות) אתה רציני. אתה רציני?
- חולה:** כן.
- אישה:** איך זה קרה? חסכנו כל החיים.
- חולה:** זה פשוט קרה.

- אישה:** אבל איך זה קרה? (החולה לא עונה) איך זה היה יכול לקרות? מישהו הסביר לך איך זה קרה, איך זה יכול היה לקרות, איך קורים דברים כאלה, איך דברים כאלה יכולים לקרות, איך זה קרה? (ולאחר שהחולה לא עונה) תן לי להסתכל בניירות. (החולה לא זז) לא הראו לך ניירות? הישועים?
- חולה:** לא צריך. הכל מאד מסודר. הכנסות לעומת הוצאות...
- אישה:** חתיכת דפוק. מודיעים לך שעוד שלושה וחצי שבועות לא תהיה יותר ואתה לא אומר כלום. (בוכה) חתיכת דפוק. ובדיוק תיכננו טיול לחו"ל... תמשיכי.
- אישה:** חייבים למצוא פיתרון... בטח יש שיטות טיפול חדשות. מוכרחות להיות. אני אעביר לך כסף מהחשבון שלי.
- חולה:** לא לדבר. לבכות.
- אישה:** להמשיך לבכות?
- חולה:** כן. עוד טיפה. יש לך בכי יפה.
- אישה:** (בבכי) ניכנס לאינטרנט... נציל אותך.
- חולה:** רק לבכות. (האישה בוכה בכי חרישי)
- לא חשבתי שאפשר להנות כל כך מבכי של מישהו אחר. למה את בוכה? את כבר לא אוהבת אותי. נכון.
- אישה:** אפילו עכשיו?
- אישה:** אתה אוהב אותי עכשיו?
- חולה:** אני מסתכל עלייך ואני כמעט... (מוציא ספר)
- אישה:** מה זה?
- חולה:** שירים. אני מתכוונן לקרוא את זה כל הלילה. (פותח את הספר)
- “אנשים יתנשמו בכבדות כמו בתום דהרה עתיקה. חגורת הבטון של העיר הדוקה. בהחלט הדוקה. הקירות הכבדים מבינים משהו ונופלים בשתיקה”¹.

(נעצר) ממת??

אישה: ממת? מה?

חולה: לא חשוב.

את יכולה לשבת כאן ולבכות קצת?

אישה: (בוכה) אפשר גם לדבר?

חולה: לא.

אישה: תקריא לי קצת?

כך הם נשארים מספר רגעים.

תמונה 3

נכנס הפקיד.

פקיד: באנליזה,

אסימפטוטה של

פונקציה ממשית היא

קו ישר המתקרב לגרף הפונקציה באופן כזה ש

המרחק ביניהם שואף לאפס כאשר מתרחקים מראשית הצירים לאינסוף.

באופן כללי יותר,

אומרים ששתי עקומות מתקרבות זו לזו באופן

אסימפטוטי

אם המרחק ביניהן שואף ל

אפס.

תמונה 4

משרד הרופא. מול שולחנו של הרופא יושבים החולה והאישה. הרופא מעיין בניירות.

רופא: (מסתכל בשעונו) אתם שש ועשרה?

אישה: כן.

רופא: בטוחה?

- אישה:** כן.
- רופא:** (מציץ בשעונו) אז למה נכנסתם רק עכשיו? (האישה לא עונה. פונה לחולה) למה?
(החולה לא עונה. הרופא נעמד) למה הוא לא מדבר? מי אתם?
- אישה:** אנחנו שש ועשרה. שש ועשרה, דוקטור.
- רופא:** (ניגש לחולה עם מקל לבדיקת גרון) תפתח את הפה. (לאישה) גם את.
- החולה והאישה פותחים את פיהם. הרופא מסתכל ומתיישב לאחר כמה רגעים.
- רופא:** אח. פרימום נון נוקרה.
- אישה:** (לאחר שהות) מה ראית שם, דוקטור?
- רופא:** כלום.
- אישה:** כלום?
- רופא:** כלום. אין מכשיר האזנה.
- לפעמים, כשאני מאבד את הביטחון שלי בעולם, אני עושה את הבדיקה הזאת ונרגע. מה אתם עושים כאן?
- אישה:** שמענו שיש... ניתוח?
- רופא:** אין ניתוח.
- אישה:** שמענו שהוא מאד חלוצי.
- רופא:** מי אמר לכם?
- אישה:** אמרו.
- רופא:** חלוצי? זה מה שאמרו לכם? חלוצי? הניתוח הזה הוא החלוץ שהולך לפני כוח החלוץ, עמוד האש שהולך לפני עמוד האש, האוונגרד שהולך לפני האוונגרד, מעיף מבט לאחור ורואה איזה הבהוב דהוי שנקרא קידמה. לא סתם השקעתי את כל חיי במחקר חוצה תרבויות, פיתוח חוצה יבשות, שבסיומו ליבלב לו הליך כירורגי השתלתי היוצר השפעה חשמלית חיובית ביותר על חשבון הבנק של הפציינט. מחדר הניתוח ישירות לחשבון הבנק! ומה אומרות כל הוועדות הרפואיות, כאשר אני מציג בפניהן את החידוש? "צריך לבדוק", או "זה דורש עוד פיתוח". זה! ומה אומר הציבור, כאשר אני פותח קליניקה מהתרתית שמסכנת את עיסוקי ברפואה כדי להראות לכל הטיפשים בוועדות שהניתוח עובד? "זה מסוכן". "זה לא נשמע לי בריא". הה, הציבור ועם הארץ. אבל אני, אני עוד

אגיע ליום בו... (נעצר באחת) כלומר, כן, סופר לי שהדבר הזה קיים.

אישה: תמשיך, דוקטור. תמשיך.

רופא: לא אמרתי כלום.

אישה: מה קורה אחרי הניתוח? ספר לי מה קורה אחרי הניתוח.

רופא: מבצעים מעקב מדוקדק... עם כל הז'רגון המדעי... הה... אוספים את כל העובדות

והממצאים, עובדה לעובדה, ממצא לממצא... כותבים הקדמה מפוצצת, סיכום היסטורי, ושולחים למערכת של ה"סיינס דיילי". הו, ה"סיינס דיילי"... תוך מספר שניות מתקבלת שיחת טלפון מהעורך הראשי. הוא שולח את המטוס הפרטי המיוחד של המערכת... טסים, נפגשים, לוחצים ידיים, מפרסמים, מפרסמים, מפרסמים. (עוצם עיניים) התמונה שלי מופיעה על השער של המגזין. ברטה רואה אותה וסוף סוף מתקשרת אליי. היי, ברטה.

אישה: ברטה?

רופא: (עיניו עדיין עצומות) ברטה מתקשרת אליי... סיום ראוי לעשרים שנות חיזורים אציליים

ועקרים.

אישה: והפציינט? דוקטור?

רופא: (פוקח את עיניו) מצבו הפיננסי של הפציינט חווה שיפור עצום. הוא הופך למיליונר.

חולה: איך אני ארגיש?

רופא: אה, אתה תהיה בסדר. תרגיש מצוין.

חולה: אין סכנה?

רופא: איך אפשר לעשות הסטוריה בלי להסתכן קצת?

אישה: אבל אם קורה לו משהו אז גם אין הסטוריה, נכון?

רופא: הנסיון להגיע להסטוריה הוא מה שחשוב, גברתי. הנסיון. אני לא יכול לשלוט באיזה

תסחיף ריאתי באמצע ההשתלה. ומבחינה תיאורטית זה גם לא כל כך משנה. הערת שוליים בסוף המאמר: "דרך אגב, איקס מת".

חולה: אבל אני אמות.

רופא: כמובן שכולנו מעדיפים שתשרוד. אבל גם אם לא, תמות בתור קייס רפואי – הקייס

שכמעט שרד השתלת כסף. זה גם יסדר את העתיד של הגברת ושל הילדים. בעצם, אין לכם ילדים, נכון? מצויין. יישאר יותר כסף לגברת.

חולה: בואי נלך.

אישה: רגע. אולי לא תמות? אולי עוד שבועיים כבר נהיה אחרי הכל ונשתזף לנו על החוף

באוסטרליה? (לרופא) נוכל לטוס לאוסטרליה?

רופא: ודאי. תוכלו לטוס לאוסטרליה כל הזמן. רק תדמיינו את עמוד השער של הסיינס דיילי:
 "הולכים לישון עניים וקמים עשירים". זה אפילו מתחרז. (שולף טופס ומניח אותו לפני
 החולה) רק תחתום פה ונשתה שמפניה.

החולה קורא את הטופס.

רופא: זה משהו סטנדרטי של חברות ביטוח.

רוב הדברים שכתובים שם בכלל לא קיימים. במקרה הכי גרוע תתעורר עם כאב ראש
 קל.

חולה: אני לא מוכן להיות מיליונר.

אישה: למה לא? תחשוב על החיים היפים שיהיו לנו.

חולה: החיים שלנו לא כל כך יפים עד עכשיו.

אישה: בגלל שלא חיינו אותם בתור זוג עשיר.

חולה: אני לא מוכן להיות עשיר.

רופא: כל הכבוד אדוני. עוד לא פגשתי מישהו כמוך.

אולי תחשוב על זה שוב? בשביל הגברת?

חולה: לא.

רופא: אני מצדיע לך. איזו עקשנות! אתה תוכל להיות הקייס שכמעט ניצל בזכות הניתוח, אבל

ויתר עליו ובחר במוות מטומטם בגלל עקרונות מיושנים... כדאי לך...

חולה: מוות? למה מוות?

רופא: אני אנתח אותך רק אם תסכים להשתלה של מיליונים.

חולה: מיליונים? למה מיליונים?

אישה: אתה רופא.

רופא: אז מה?

אישה: תיתן לו פשוט למות עוד כמה ימים?

רופא: יש פציינטים שגם הרפואה עומדת מולם חסרת אונים.

אישה: ומה עם ההסטוריה, דוקטור?

רופא: חיכיתי עשרים שנה. אני אחכה עוד קצת.

- אישה:** אני אדווה עליך.
- רופא:** ומה תגידי? הניתוח הזה עדיין לא קיים.
- חולה:** תסתכל עליי, שנייה.
- רופא:** אני מסתכל.
- חולה:** אל תהרוג אותי.
- רופא:** מי אתה?
- חולה:** אני שש ועשרה, דוקטור. יש לי עוד הרבה דברים שאני רוצה להגיד. והרבה דברים לחשוב עליהם. ככה סתם, ללכת ברחוב ולהרגיש איזה ניצנוץ במוח. לא עשיתי את זה עד עכשיו. אפילו לא פעם אחת.
- רופא:** אבל המאמר...
- אישה:** זה באמת יהיה כל כך נורא? נמצא כותרת אחרת: "הולכים לישון עניים וקמים מאושרים".
- רופא:** זה חרוז פחות טוב.
- אישה:** זה רק הניתוח הראשון. אחריו כבר תוכל להציב איזה תנאים שתמצא. חדר ההמתנה שלך יתפוצץ. יתפוצץ, אמרתי? לא יהיה לך חדר המתנה. הכל מוזמן מראש לעשרים שנה. ופעם בשנה תנתח מישהו עם סיפור אנושי מרגש.
- רופא:** את מאד משכנעת. ואני רואה בעיניים שלך שאת מאד כנה. את כנה, נכון?
- אישה:** בטח.
- רופא:** תחתום על הטופס.
- חולה:** תבטיח לי שתחזיר אותי בדיוק לאותו המצב.
- רופא:** וודאי.
- חולה:** תודה, דוקטור. (לאישה) נעבוד בכמה עבודות. נחסוך. ניקח הלוואה עם ריבית מטורפת. נמצא באינטרנט דיל עם חברת תעופה גרועה. נקלל כל הטיסה לאוסטרליה.
- החולה חותם על הטופס. הוא והאישה מתחבקים.
- רופא:** יום גדול למדע. (מוציא בקבוק שמפניה וכוסות)
- אישה:** זה דום פריניון?
- רופא:** לא. אבל זה התיישן הרבה זמן. (שותה) אח. כמה חלמתי על הרגע הזה. (מרוקן את כוסו)

חולה: מתי הניתוח?
רופא: היום. תעברו בדרך החוצה אצל המזכירה. היא תגיד לכם לאן להגיע. נכניס גם אותה להסטוריה, מה יש?
 אני הולך לעשות כמה טלפונים.

הרופא יוצא.
 החולה והאישה מקישים כוסות ושותים.

תמונה 5

חדר בבית חולים. החולה, מחובר למכשירים רבים, ישן על מיטה. האישה יושבת לידו. שותקת.
 נכנס הרופא.

רופא: במתמטיקה,
 ישנם שני סוגים עיקריים של אינסוף -
 זה הבא לתאר גודל של קבוצה שאינה סופית,
 וזה הבא לתאר תהליכים גבוליים,
 ומשמעותו היא
 כמה שנרצה,
 כלומר,
 שאיפה לאינסוף פירושה
 שאנו יכולים להגיע ל
 מספר גדול כרצוננו.

מערכה שנייה**תמונה 6**

חדר בבית חולים. החולה ישן על המיטה. נכנסים הרופא והאישה.

אישה: נו?

רופא: ובכן...

אישה: הוא מת?

רופא: (ממהר לבדוק את החולה) מה פתאום?

אישה: אני לא מאמינה. הוא מת. זהו, נגמר...

רופא: (מקשיב לליבו של החולה בעזרת סטטוסקופ) לא יכול להיות שזה קרה. לא יכול להיות.

האישה לוקחת את הסטטוסקופ של הרופא. היא מתקרבת לחולה ומניחה את הסטטוסקופ על חזהו. באותו הרגע החולה קופץ מהמיטה וזורק את הסטטוסקופ מעליו.

אישה: אתה חי! (ממהרת לחבק את החולה)

חולה: כן.

רופא: (ממהר להרחיק את האישה) איך אתה מרגיש?

חולה: כואב לי...

רופא: (ממהר לבדוק את החולה בעזרת אביזרים שונים) אישונים בסדר. אוזניים בסדר. גרון...

(החולה פותח את פיו) אתה בסדר. (מחבק את החולה)

חולה: אתה מכאיב לי.

רופא: (עוזב אותו) סליחה. (מוציא טלפון ומתקשר) הודעה ראשונית לעיתונות: הפציינט בריא.

עצמאי. בריא. (מנתק)

האישה מגיעה ומחבקת בעדינות את החולה.

אישה: איך אתה?

חולה: כואב לי הראש.

אישה: זה בטח בגלל ההרדמה.

חולה: וגם הכתפיים שלי כואבות. נורא.

- רופא:** הכתפיים?
- חולה:** כן. זה אמור להיות ככה?
- רופא:** ודאי. זה צפוי לגמרי.
- חולה:** הבאת לי את הספר?
- אישה:** כן.
- (מחפשת מתחת לשמיכה. שולפת חבילת שטרות ענקית) מה זה?
- רופא:** (מגיע ולוקח ממנה את השטרות) מעניין. זה... (לחולה) איכפת לך לתת לי את זה?

החולה מושיט את השטרות לרופא, שממהר לשלוף מצלמה ולצלם אותו.

- רופא:** מזכרת קטנה מההסטוריה.
- החולה מוציא את ספר השירים מתחת לשמיכות.
- חולה:** (לאישה) תודה. (מדפדף ומתחיל לקרוא) "אנשים יתנשמו בכבוד... (סוגר את הספר. פותח אותו שוב) "אנשים יתנשמו בכבוד, כמו בתום דהרה...." (סוגר שוב את הספר)
- רופא:** אתה עוד מעט תצא מכאן.
- חולה:** אני לא צריך לנוח?
- רופא:** אמרתם שיש לכם תוכניות, לא? לעבוד קשה. לטוס לאוסטרליה.
- חולה:** נכון. ולשבת בבית. לריב.
- אני לא צריך לנוח?
- רופא:** אין כמו לנוח בבית. כמובן שנצטרך להיפגש. לצורכי מעקב רפואי.
- חולה:** פעם בשבוע?
- רופא:** פעם בשעה.
- אישה:** כל שעה?
- רופא:** כן. יש לי אחריות רפואית.
- אישה:** אם משהו לא בסדר, דוקטור, תגיד לנו עכשיו.
- רופא:** הכל בסדר גמור.
- חולה:** הניתוח עבר חלק?

- רופא:** לגמרי. חלק לגמרי. באמת שאין מה לדאוג.
- אישה:** איך ניפגש כל שעה?
- רופא:** אני אעבור לגור איתכם. רק לכמה ימים.
- חולה:** (לאישה) את יכולה להביא לי קפה?
- רופא:** עדיף שלא תשתה עכשיו קפה.
- חולה:** אז מים?

האישה יוצאת.

- חולה:** אני לא מרגיש טוב.
- רופא:** אתה נראה מצויין.
- חולה:** אני לא מרגיש טוב, דוקטור.
- רופא:** אתה רק עייף.
- חולה:** אני הולך למות, נכון?
- רופא:** מה פתאום. כל הסימנים החיוניים שלך מצויינים.
- חולה:** והשטרות?
- רופא:** חריגה.
- חולה:** חריגה?
- רופא:** דליפה חסרת חשיבות.
- חולה:** אז למה אתה עובר לגור איתנו?
- רופא:** אני צריך לעקוב אחריו מקרוב בשביל הסיכום של המאמר. שבוע, זה הכל.

האישה חוזרת עם כוסות מים.

- אישה:** לא ייאמן מה שהולך שם בחוץ. כמה אנשים.
- חולה:** איך הם כבר יודעים?
- רופא:** אולי תנסה ללכת?
- חולה:** עכשיו?
- רופא:** כן. בוא נראה שאתה מסוגל. לאט לאט.

חולה: אני לא חושב שאני מסוגל.

רופא: ולהתיישב?

החולה מתיישב במאמץ על המיטה.

רופא: יפה מאוד. עוד מעט יבואו לראיין אותך במיטה.

חולה: מה? מי?

רופא: הרשיתי לעצמי להזמין כמה מכרים מתחום התקשורת. בכל זאת, יש התעניינות עצומה.

אישה: הוא עדיין חלש.

רופא: נגביל אותם לחמש דקות. נסיים תוך שעתיים.

אישה: שעתיים?

רופא: אז ראיון קבוצתי של חצי שעה. הם יצטרכו להתחשב.

חולה: לא עכשיו, דוקטור.

אישה: אי אפשר לחכות עד שנחזור הביתה?

רופא: זה בדיוק מה שאמרתי לכל העיתונאים. אבל הם לא מסוגלים להתאפק. חלקם הגיעו

מחו"ל. בכל זאת, הסטוריה עולמית. הם לא ייתנו לך לצאת בלי שתדבר קצת.

אישה: אני אתראיין במקומו.

רופא: לא רע. נשאיר אותם מסוקרנים. אולי נארגן כמה תמונות סטילס ביציאה מבית החולים?

נושיב אותו על כיסא גלגלים – עם פנים מכוסות, כמו האלה שזוכים בהגרלות – ואת

תדחפי מאחורה. מה אתם אומרים? (ולאחר שהחולה והאישה לא עונים) חייבים לתת להם

משהו. עוד יום יומיים כולם ישכחו ממך ויזכרו אותי. כבר עכשיו הטלפון שלי לא מפסיק

לצלצל. (פונה לצאת)

חולה: תודה, דוקטור. הצלת אותי.

רופא: הכל בשביל המדע.

חולה: אתה אדם טוב.

רופא: (נעצר) אף פעם לא אמרו לי את זה.

עשיתי הרבה יותר מלהציל אותך. החייתי אותך.

אתמול התחננת שאסתכל עליך, והיום הפכתי אותך לאדם חדש.

חולה: אדם חדש עם כאב ראש חדש.

הם צוחקים.

- רופא:** ועם שבעים ביליון מאה אלף וחמישים בבנק.
אישה: מה?
רופא: אני יודע שאלה לא הסכומים שדיברנו עליהם. צ'יפרתי אתכם קצת.
חולה: אבל אמרנו...
רופא: בטח שאמרנו.

החולה מזנק מהמיטה וחונק את הרופא. האישה מנסה להפריד.

- חולה:** למה?
אישה: תעזוב אותו.
חולה: מתחשק לי לחנוק אותו.
אישה: אתה צריך אותו.
רופא: רצית את זה.
חולה: לא רציתי.
רופא: אישתך רצתה. ראיתי בעיניים שלה.
חולה: (לאישה) ידעת מזה?
אישה: לא.
חולה: את פשוט חייבת להגיע לאוסטרליה, נכון?
אישה: לא, אני נשבעת. לא.
רופא: אתה לא שואל את השאלות הנכונות. (לאישה) רצית את זה?

האישה לא עונה.

- חולה:** (לאישה) נו, רצית?
אישה: הצלתי אותך.
חולה: הרסת אותי. (לרופא) ואתה, אתה הבטחת לי. למה? למה?

החולה משחרר את אחיזתו ומתנשם.

אישה: מה קרה?

חולה: אני חייב לשכב.

האישה לוקחת את החולה ומשכיבה אותו במיטה.

רופא: כל אחד ממציא היום ניתוח. כבר לא מספיק סתם להציל חיים. אני חייב לבלוט איכשהו.

אישה: יש סיכונים רפואיים?

רופא: להיפך. ככל שמשתילים יותר, הגוף מפתח עמידות גבוהה יותר. כסף זה מעגל שמזין את עצמו.

(לחולה) הארכת לי את החיים.

אישה: למה כואב לו הראש?

רופא: לגוף לוקח קצת זמן להתרגל למצב החדש. הדם גועש. תוך יום יומיים הכל ירגע.

חולה: אני אתרום את הכל לצדקה.

אישה: ואז עוד פעם תגיע למצב קריטי.

חולה: אני אעבוד.

רופא: ידעתי שלא טעיתי בכם. איזה יחסי ציבור מצויינים. אני אגיד לכתבים שאתה שוקל

לתרום את כל הכסף ולחזור לעבוד. (מסדר את בגדיו. עונב עניבה) תסלחו לי. ראיון

ראשון אחרי הניתוח. אולי ברטה תראה אותו.

הרופא יוצא.

אישה: באמת לא ידעתי. אתה חייב להאמין לי.

חולה: אני מאמין לך.

אבל רצית שזה יקרה.

אישה: רציתי שתשרוד. זה הדבר היחידי שבאמת חשוב. ולא נראה לי שלשרוד עם קצת כסף

בחשבון זה דבר כל כך נוראי.

חולה: "קצת"?

אישה: יש לך הזדמנות להתחיל מהתחלה. לנו יש הזדמנות להתחיל מהתחלה.

חולה: לא ידעתי שאנחנו ביחד.

אישה: אנחנו ביחד. אנחנו נהיה ביחד, מעכשיו והלאה.

חולה: מבטיחה?

אישה: רק אם אתה תבטיח קודם.

החולה והאישה מתחבקים.

חולה: אני איפטר מהכל מחר. היום. מחר בבוקר אני אצא לחלק עיתונים. (רואה שהאישה

צוחקת) למה את צוחקת?

אישה: איך תתעורר כל כך מוקדם בבוקר?

חולה: עם חיוך. קפה, שעתיים שלוש של עבודה מאומצת, חזרה הביתה לארוחת בוקר זוגית –

על זה אני לא מוכן לוותר – ואני ממשיך ביום. עוד חצי משרה פה, רבע משרה שם,

שיחת טלפון אוהבת בשתים עשרה וחצי, ואנחנו נפגשים בשמונה בערב ורואים חדשות

ביחד. ערב אחד אני נרדם מול הטלוויזיה, ערב אחרי זה את, ערב אחרי זה סקס, ערב

אחרי זה נזכרים בסקס והולכים לישון מוקדם, ערב אחרי זה עושים טיול וערב אחרי זה

עושים פאזל. נעשה חיים, לא?

אישה: לא. ממש לא.

חולה: בדיוק כמו שחשבתי.

למה הצלת אותי?

אישה: בשביל להתחיל מחדש.

חולה: להתחיל מחדש עם הרבה כסף.

למה התעקשת לסחוב אותי לרופא הזה? היית יכולה לתת לי למות.

האישה בוכה.

חולה: אל תבכי.

אישה: חשבתי שאתה אוהב את זה.

חולה: אני מצטער שאמרתי את זה.

אישה: הגיע לי.

אהבנו פעם אחת את השני, זוכר? פעם. אהבנו. ממש. במשך עשר שנים, אולי אחת

עשרה. ואז... דמיינתי את המוות שלך כל כך הרבה פעמים בזמן האחרון. לא משהו אליים. בוקר כזה שאתה לא מתעורר בו. חשבתי שאני אתגבר עליך בקלות. אבל זה לא נכון. אני לא יכולה. אני לא רוצה לאבד אותך. ואם תיפטר מכל הכסף זה בדיוק מה שיקרה. נחזור להיות עייפים ומרירים. אני לא רוצה להיות יותר מרירה.

יש לי כל כך הרבה כוח. **חולה:**

עכשיו. אבל בעוד כמה חודשים... **אישה:**

רק תדמיין לעצמך, לחזור הביתה מה... מהג'ים, נניח.

אני שונא חדרי כושר. **חולה:**

אני לא מדברת על חדר כושר. אני מדברת על ג'ים. ואני בדיוק אחזור מ... אחזור מ... **אישה:**

Wizzo.

?Wizzo **חולה:**

כן. ויצ"ו. אבל במבטא אמריקאי. לא, בריטי. אני מתנדבת שם שלוש פעמים בשבוע. **אישה:**

שנינו חוזרים לבית ממוזג עד אימה באמצע הקיץ. מחשבון החשמל בטח לא איכפת לנו, וגם לא מעניינים סביבתיים: אנחנו תורמים מספיק לכמה ארגונים. הבית נקי ומצוחצח, עבודה יפה של מרסלוס, העובד הלא חוקי שלנו. במערכת הסטריאו מתנגן הדיסק שקניתי לך ליום הולדתך, The best of Jazz, ועל בר המשקאות הקטן מונחות שתי כוסות – וויסקי סינגל מאלט אנד Coke שיפנק את האדון ושמפניית דום פריניון עם דיאט ספרייט שתענג את הגברת. אלוהים, זה ביוטיפול. רייט?

כן, אבל... את צוחקת, נכון? (ולאחר שהאישה לא עונה) אני לא צריך את זה. **חולה:**

לא? **אישה:**

לא. **חולה:**

אפילו לא לשבוע? **אישה:**

אפילו לא לשנייה. **חולה:**

ננסה. לשבוע אחד. **אישה:**

אי אפשר לחיות ככה רק שבוע. **חולה:**

תחשוב על זה כמו על חופש. **אישה:**

חופש? לא תהיה לנו שנייה לעצמנו. **חולה:**

אם לא ימצא חן בעינינו, תמיד נוכל ללכת לבנק. **אישה:**

ואם כן ימצא חן? **חולה:**

אישה: נחליט ביחד. יהיה לנו הרבה יותר קל להחליט אחרי שתנוח קצת. איך הראש? (ולאחר שהחולה לא עונה) הרגע התעוררת מניתוח. אתה לא יכול לעבוד שתיים עשרה שעות מחר.

חולה: אני לא מוכן שנקנה דברים עם הכסף הזה.

אישה: לא נקנה שום דבר. רק נהיה ביחד ונתאהב. שוב.

אתה אוהב אותי עכשיו?

חולה: לא, ואת, את אוהבת אותי?

אישה: לא. אבל אחרי שנבלה שבוע בתור הזוג הכי עשיר בעולם...

חולה: שבוע.

אישה: שבוע. ואז נתרום את הכל ונשכח שמשהו קרה בכלל.

האישה והחולה מתחבקים.

תמונה 7

בנק. החולה יושב מול הפקיד.

חולה: כמה?

פקיד: בין שלוש מאות חמישים לארבע מאות.

חולה: שלוש מאות חמישים.

פקיד: ארבע מאות. ביליון.

חולה: אבל עבר רק שבוע. איך הרווחתי כל כך הרבה כסף בשבוע אחד?

פקיד: אתה גאון פיננסי אמיתי, אדוני.

חולה: אבל לא עשיתי שום דבר.

פקיד: וזאת הייתה המדיניות הנכונה ביותר.

חולה: זה לא משנה. אני רוצה לתרום את הכל.

פקיד: טוב.

חולה: אתה לא מתכוון לעצור אותי.

פקיד: אתה איש מבוגר. נכון?

חולה: כן.

- פקיד:** אז אתה ודאי מבין שזה בלתי אפשרי.
- חולה:** בלתי אפשרי? למה?
- פקיד:** יש לך יותר מדי כסף. למי שיש את הסכומים האלה לא יכול פשוט לתרום את הכל. זה ימוטט את השווקים העולמיים. כסף זה...
- חולה:** מעגל שמזין את עצמו.
- פקיד:** איך ידעת? (החולה לא עונה) בכל מקרה, אתה לא יכול לעשות את זה. זה בלתי אפשרי.
- חולה:** אז השווקים יתמוטטו. לא איכפת לי.
- פקיד:** אתה תדון למוות מיליוני אנשים. מיליונים של אנשים חפים מפשע שרק התחילו להאמין בעתיד ורוד יותר.
- חולה:** גם אני חף מפשע.
- פקיד:** לא, אתה לא. אתה עשיר.
- חולה:** לא רציתי את זה.
- פקיד:** ליבי יוצא אליך.
- חולה:** באמת? (הפקיד לא עונה) שמע, אני אשכור אותך בתור רואה החשבון הפרטי שלי. המשימה שלך תהיה להיפטר מכל הכסף שלי, בצורה שקטה ואחראית, כמה שיותר מהר. מה אתה אומר?
- פקיד:** אתה רוצה למות?
- חולה:** אני רוצה להיות איש רגיל עם חיים רגילים. מה אתה אומר?
- פקיד:** לא.
- חולה:** תוכל לקבל את המשכורת הכי גדולה שאי פעם קיבלת. זרוק מספר.
- פקיד:** יש לי אחריות מסויימת, אדוני. אני לא יכול לתת לאיש הכי עשיר בעולם להפוך לאיש רגיל. איזה מסר זה ישלח למערכת הפיננסית שלנו? כל הלקוחות של הבנק ימכרו את כל מה שיש להם כדי להפוך ל"רגילים".
- חולה:** אתה חייב לעזור לי. בבקשה.
- פקיד:** כבר עזרתי לך.

הפקיד צוחק קצרות ויוצא.

תמונה 8

חדר בבית. האישה והרופא אוכלים ארוחת ערב. השולחן מלא בכלים מפוארים ומאכלים משובחים.

- רופא:** למה את לא באוסטרליה?
- אישה:** למה לא פירסמת את המאמר שלך?
- רופא:** בדיוק שלחתי אותו. אני בטח אשמע מהם בקרוב.
- אישה:** כתבת אותו די מהר.
- רופא:** קיבלתי השראה מכל העושר הזה. חבל שאני לא יכול לומר את אותו הדבר על בעלך.
- אישה:** הוא יתרגל לזה.
- רופא:** טוב, יש הבדל בין להתרגל למשהו לבין ליהנות ממנו.
- אישה:** אתה חושב?
- רופא:** אלה ממש שני עולמות נפרדים. אז תני לי לשאול אותך שוב, למה את לא באוסטרליה?
- אישה:** אני לא רוצה לטוס לשם לבד. אז אני מחכה עד שהוא יתרגל... יתחיל ליהנות מזה.
- רופא:** בואי איתי.
- אישה:** לבוא איתך?
- רופא:** כן.
- אישה:** אתה רציני?
- רופא:** אני תמיד רציני.
- אישה:** אתה אפילו לא יודע איך קוראים לי.
- רופא:** ואת לא יודעת איך קוראים לי. (מתקרב לאישה) החל ממחר אני אהיה הרופא הכי מפורסם בעולם. לא יהיה לי עם מי לחגוג את זה. אולי נוכל לחגוג את זה ביחד?
- אישה:** חשבתי שאתה מחפש את ברטה.
- רופא:** נכון.
- אישה:** אז אני אהיה תחליף זמני?
- רופא:** כסף זה דבר מאד קבוע. נכון מאד. אני מוכן להציע, בתמורה לשירותי הליווי שלך, ביצוע חינומי של ניתוח השתלת הכסף החדשני שלי. אני בטוח שבניגוד לפציינט הראשון שלי את תדעי להעריך את המצב החדש שלך.
- אישה:** אבל אני לא אוהבת אותך.
- רופא:** ודאי שלא. ואותו את אוהבת?

- אישה:** טוב, אני... אתה אוהב אותי?
- רופא:** ודאי שלא. ובעלך אוהב אותך?
- אישה:** הצלתי את חייו.
- רופא:** גם אני הצלתי את חייו. ולא נראה לי שהוא בכלל מחבב אותי.
- החיים שלי ישתנו בקרוב. יהיה כל כך חבל אם אני לא אוכל ליהנות מהשינוי הזה עם מישהי. אני לא מצפה שתרגישי איזושהי מחוייבות כלפיי. אני לא מצפה שתרגישי משהו באופן כללי. תצטרכי רק להרגיש רעב, כי נאכל ארוחת ערב משותפת מפעם לפעם. מה את אומרת?
- אישה:** אני לא יודעת, דוקטור...
- רופא:** בואי נראה. (מתקרב אליה ומנשק אותה על הלחי) נו, זה לא היה כזה נורא, נכון?
- הרופא מנשק שוב את האישה. החולה נכנס. האישה והרופא מפסיקים להתנשק וממשיכים לאכול מייד.
- אישה:** מה אמרו בבנק?
- חולה:** נפטרת מהכל.
- אישה:** מה עשית?
- חולה:** שמעת אותי. אמרנו שננסה את זה במשך שבוע ועכשיו השבוע נגמר.
- הרופא צוחק.
- חולה:** מה כל כך מצחיק?
- רופא:** לא היו מרשים לך לעשות את זה. כסף זה מעגל שמזין את עצמו. תאכל משהו, בבקשה, ותפסיק לדבר שטויות.
- האישה צוחקת וממשיכה לאכול. החולה מתיישב ולא אוכל.
- חולה:** הכרחתי אותם לעשות את זה.
- אישה:** (מפסיקה לאכול) באמת?
- רופא:** (עדיין אוכל) לא מאמין לך.
- חולה:** אז נצטרך לחכות ולראות.

- רופא:** איך עשית את זה?
- חולה:** בקלות. קניתי את הבנק.
- רופא:** (מוציא את הסלולרי שלו ומסתכל) אין שום דיווח.
- חולה:** זה עדיין מאד סודי. בואו נחכה קצת. אני בטוח שכולנו נרגיש את זה עוד מעט.

הרופא מפסיק לאכול. שלושתם יושבים ומחכים בשתיקה במשך כמה רגעים.

- חולה:** כאב הראש שלי מחמיר.
- אישה:** גם לי כואב הראש. אלוהים, זה קורה. זה קורה.
- דוקטור, אתה חייב להציל אותי. תציל אותי ואני אסע איתך לאן שתרצה.
- חולה:** תסעי איתו לאן שהוא ירצה?
- אישה:** מה חשבת? שאני אשאר כאן ואמות איתך?
- חולה:** אמרנו שננסה את זה במשך שבוע, ועכשיו השבוע נגמר.
- אישה:** זה לא אומר שגם החיים שלי צריכים להיגמר.
- חולה:** חשבתי שאחרי שהשבוע הזה ייגמר אולי נצליח...
- אישה:** אין לי מושג מה גרם לך לחשוב את זה. דוקטור, בבקשה.

האישה מנשקת את הרופא.

- רופא:** זה היה מאד נעים. את יודעת לנשק, באופן בלתי צפוי. אבל הוא מבלף. אין ספק.
- (לחולה) תאכל משהו בבקשה. אלא אם כן התוכנית החדשה שלך היא לגווע ברעב. גם את זה השוק החופשי לא יאפשר לך לעשות, כפי שכבר הספקת בטח להבין.
- חולה:** תעביר לי את החמאה. (הרופא מעביר לו את החמאה. החולה טועם ממנה) אותו טעם. אפילו פחות טעים מהחמאה הרגילה. יותר יקר, זה הכל.
- אישה:** זה במסגרת התקציב שלנו.
- חולה:** שלנו?
- אישה:** כן. שלנו. אני סולחת לך על הטריק הקטן הזה שעשית.
- חולה:** את סולחת לי?
- אישה:** כן. אני מתרככת עם השנים, אני יודעת. אבל אני סולחת לך. בוא נהנה מארוחת הערב

הנחמדה הזאת ונדבר על כל הדברים הנהדרים שנקנה אחרי שנסיים לאכול אותה.

חולה: אני יכול לקנות הכל, מה?

אישה: הכל.

חולה: תעבירי את הטלפון.

האישה נותנת לחולה טלפון מוזהב.

חולה: (לשפופרת) קשרו אותי עם ה"סיינס דיילי", בבקשה. אה-הה. אה-הה. שלוש וחצי.

סגור. (מנתק)

רופא: קנית עכשיו את ה"סיינס דיילי"?

חולה: אנחנו לא נפרסם את המאמר שלך.

רופא: אבל... אבל... יש לי פגישה עם העורך הראשי.

חולה: הפגישה בוטלה.

החולה צוחק וממשיך לאכול.

הרופא קם.

חולה: בבקשה, דוקטור, שב. אולי תרצה לטעום מהלחם?

רופא: מה זאת אומרת "בוטלה"?

חולה: קניתי את ה"סיינס דיילי", והנהחיייה הראשונה שאני אתן תהיה להימנע מכל קשר איתך,

הימנעות שתכלול כמובן פגישות ופרסום מאמרים.

רופא: אתה רציני? (לאישה) הוא רציני?

חולה: (לאישה) אני רציני?

אישה: (לחולה) אתה רציני? (בוחנת אותו מקרוב. מנשקת אותו) כן. (מנשקת אותו שוב) מאד

מאד רציני.

חולה: (לרופא) לחם?

הרופא מתיישב.

החולה מעביר לו פרוסת לחם. שלושתם אוכלים.

אישה: מה תהיה הרכישה הבאה שלך, חומד?

- חולה:** לא נראה לי שמערכת היחסים שלנו הגיעה לשלב שבו את יכולה לקרוא לי "חומד", חומד.
- אישה:** אז "מותק", אולי?
- חולה:** אולי.
- אישה:** הרכישה האחרונה שלך, והיכולת שלך לרכוש כל דבר בעולם, כל כך מרגשות אותי. אנא סלח לי.
- חולה:** הן מרגשות גם אותי. סלחתי.
- רופא:** המאמר שלי יגדיל את התפוצה של המגזין.
- חולה:** אני יודע.
- רופא:** הוא יהפוך את ה"סיינס דיילי" למגזין החדשני ביותר בתחום המגזינים הרפואיים.
- חולה:** אני יודע.
- רופא:** הוא מהלל את הפציינט ולא מוסר אפילו רמז אחד בנוגע לזהותו האמיתית. אלא אם כן הפציינט יהיה מעוניין לחשוף את זהותו האמיתית, כמובן.
- חולה:** לא תודה.
- רופא:** אז למה אתה לא מסכים לפרסם את המאמר?
- חולה:** בגלל שאני יכול. זה אחד מהדברים היחידים שאני באמת מסוגל לעשות כרגע.
- רופא:** אז זה מה שאני מקבל אחרי שהצלתי את חייך.
- חולה:** טוב, בהתחשב בעובדה שאני האיש הכי עשיר בעולם ושמוות הוא סחורה די זולה בימינו, זאת לא עסקה כל כך גרועה, נכון?
- אישה:** אבל מותק, אני בטוחה שיש משהו שהרופא החמוד שלנו יכול לעשות כדי לקדם את פרסום המאמר שלו. תסתכל עליו. זה כל כך חשוב לו.
- חולה:** (לרופא) זה חשוב לך?
- רופא:** זאת מטרת חיי.
- חולה:** זה יותר חשוב לך אפילו מברטה?
- רופא:** סליחה?
- חולה:** ברטה. ברטה היקרה שלך. תהיה מוכן לוותר עליה כדי לפרסם את המאמר שלך?
- רופא:** יצרת קשר עם ברטה? (לאישה) הוא יצר קשר עם ברטה?
- אישה:** ברטה? כמובן.
- חולה:** ברטה? מה פתאום.

החולה והאישה צוחקים.

- רופא:** אני לא יכול לוותר על ברטה. אני בכלל לא יודע איפה היא.
- חולה:** זה לא משנה. אתה רק צריך להגיד שאתה מוותר על מישהו. אתה רק צריך להגות את המילים, וזה נעשה.
- רופא:** אני יכול לומר מה שמתחשק לי. זה לא משנה.
- חולה:** כן, זה כן. תדע שאמרת את זה בפעם הבאה שבה תפגוש אותה. סביר להניח שבכלל לא תזכה אותה. רק תתלה בה מבט סקרני ותנסה להיזכר מאיפה האישה הזאת מוכרת לך.
- רופא:** למילים אין כזה כוח.
- חולה:** יש להן. (לאישה) את אוהבת אותי עכשיו?
- אישה:** הו, אני אוהבת...
- חולה:** (במהירות לרופא) רואה?
- רופא:** אני לא אעשה את זה. אני חייב למצוא את ברטה ולהתחתן איתה. זאת מטרת חיי.
- חולה:** חשבתי שפרסום המאמר שלך ב"סיינס דיילי" הוא מטרת חייך.
- רופא:** אני לא אעשה את זה.
- חולה:** אז תלך.

החולה והאישה ממשיכים לאכול.

- רופא:** ומה עם הסיבוכים שעלולים להתרחש אחרי הניתוח?
- חולה:** לא ממש משנה לי.
- רופא:** אולי תמות.
- חולה:** הו לא.
- אישה:** אני אבכה.
- חולה:** באמת?
- אישה:** כן. דמעות עשירות של אישה עשירה. ואז אסדר את המייק אפ.

החולה והאישה צוחקים.

- רופא:** תתביישו לכם.

- חולה:** אני מתבייש. מה איתך, מותק?
- אישה:** אני ממש מתביישת. כל כך מתביישת.
- חולה:** נראה לי שגמרנו כאן. תלך בבקשה. לא, אני אנסח מחדש: עוף מכאן.

הרופא הולך. חוזר.

- רופא:** פרסום המאמר יותר חשוב לי מברטה.

החולה והאישה מפסיקים לאכול.

- חולה:** נו, נו, נו. סוף סוף אמרת את זה. סוף סוף. איך אתה מרגיש עכשיו?
- רופא:** בסדר. כלומר, מוזר.
- חולה:** יש לך חור גדול בלב?
- רופא:** בהחלט. החור הכי גדול שהיה לי אי פעם.
- חולה:** לא, אני לא מאמין לך. את מאמינה לו?
- אישה:** לא.
- רופא:** אמרתי את מה שביקשת ממני לומר. עכשיו תן לי לפרסם את המאמר שלי.
- חולה:** עדיין לא. נצטרך לעשות את זה באופן רשמי.
- רופא:** רשמי?
- חולה:** כן. (פונה לאישה) תעמדי מולו.
- אישה:** אני?
- חולה:** כן, את.
- אישה:** למה... למה אני?
- חולה:** את האישה היחידה כאן.

האישה מתרוממת, הולכת באיטיות לכיוונו של הרופא ונעמדת מולו.

- חולה:** תסתכל עליה. היא דומה לברטה?
- רופא:** (בוזן את האישה) לא.
- חולה:** בכלל לא? עיניים, אף, לחיים?

- רופא:** לא.
- חולה:** מי יותר יפה?
- רופא:** טוב, אני לא ממש בטו...
- חולה:** תפסיק לזיין תישכל ותגיד מי יותר יפה.
- רופא:** ברטה.
- חולה:** כמו שחשבת. אתה לא צריך להיות מנומס בגלל שהיא אשתי, בסדר?
- רופא:** בסדר.
- חולה:** אתה לא צריך להיות מנומס בכלל. (לאישה) מותק, תתפשטי.
- אישה:** מה?
- חולה:** אני מצטער, מה חשבת לעצמי? מותק, תתפשטי בבקשה.
- אישה:** למה?
- חולה:** בגלל שאני עשיר וזה מה שאני רוצה שתעשי.
- אישה:** אתה צוחק, נכון?
- חולה:** (צוחק ואומר מייד) לא.
- אישה:** (באטיות) אבל למה?
- חולה:** אנחנו מנסים למצוא דמיון בינך לבין הברטה הזאת. לא הצלחנו עם הפרצוף. אולי הציצים והתחת יצילו אותנו.
- אישה:** ואם אני אסרב?
- חולה:** אבל חשבת שאת אוהבת... איך תוכלי לסרב לאהובך?
- אישה:** ובכל זאת?
- חולה:** את תרסקי לרופא את החלום. הרופא שהציל את חייו של בעלך, ולא רק הציל את חייו אלא גם הפך אותו למאד עשיר, כל כך עשיר עד כדי שיש לו, כלומר, לבעלך, כוח לפגוע בכל אחד, איש או אישה, זר מוחלט או אדם קרוב, שמעז להמרות את פיו.
- אישה:** אני אעשה את זה.
- חולה:** בטח שתעשי את זה.
- אישה:** אבל אז נפסיק את המשחק הקטן הזה.
- חולה:** אני מבטיח.

האישה מתפשטת.

- חולה:** (לרופא) נו, מה אתה אומר?
- רופא:** זה.. זה יפה.
- חולה:** עזוב "יפה". הציצים שלה דומים לציצים של ברטה?
- רופא:** אני לא זוכר, עבר קצת זמן מאז שראיתי אותם.
- חולה:** גע בהם. תראה מה התחושה.
- אישה:** לא. בבקשה, לא.
- חולה:** (לאישה) תסתובבי. (האישה מסתובבת. לרופא) מה עם התחת שלה?
- רופא:** אני באמת לא יודע. אפשר בבקשה להפסיק?
- חולה:** אתה צודק. זה יותר מדי. פשוט תחבק אותה.
- רופא:** לחבק?
- חולה:** כן. לחבק.
- הרופא מתקרב לאישה ומחבק אותה חיבוק קצר.
- חולה:** לא חיבוק כזה סתמי. חבק אותה כמו שהיית מחבק את ברטה. תרגיש את הגוף שלה.
- הרופא מתקרב לאישה ומחבק אותה שוב, לפרק זמן ארוך יותר.
- חולה:** איך התחושה?
- רופא:** זאת תחושה... זאת תחושה... נפלאה.
- חולה:** עומד לך?
- רופא:** לא.
- חולה:** איזה איש עדין אתה. (לאישה) ואת? (האישה לא עונה) איך אצלך?
- האישה מתחילה לבכות.
- חולה:** אתה יכול לדמיין לעצמך את ברטה?
- רופא:** (עוצם עיניים) כן, כן, ברטה... זאת ברטה.
- חולה:** (לרופא) עכשיו תאמר לה שאתה מוותר עליה בגלל שיותר חשוב לך לפרסם איזה מאמר מטופש. קדימה, תאמר לה.

- רופא:** (לאישה) אני מצטער, אבל...
- חולה:** אל תצטער. אם היית מצטער לא היית עושה את זה.
- רופא:** היא בוכה.
- חולה:** טוב מאד. ברטה בוכה.
- רופא:** (לאישה) בבקשה, אל תבכי... איך קוראים לך?
- חולה:** קוראים לה ברטה, דוקטור. ברטה.
- רופא:** בבקשה אל תבכי, ברטה. אני יודע שחיכית לי במשך כל השנים הללו. גם אני חיכיתי לך. חיפשתי וחיפשתי ולא הצלחתי למצוא אותך. איך זה שלא מצליחים למצוא מישהו... ועכשיו, כשמצאתי אותך, אנחנו חייבים להיפרד. אני חייב לפרסם את המאמר הזה, ברטה. אני חייב להצליח. אפילו אם המחיר הוא להיות בודד. כי בלעדייך אני תמיד אהיה בודד. אבל אני חייב, את מבינה? אני חייב. את היחידה שיכולה להבין את זה. להתראות, ברטה.

הרופא והאישה בוכים. החולה מוחא כפיים.

חולה: בראבו. בראבו.

החולה נופל מהכסא.

חולה: הה... הלב... נשבר לי הלב.

אישה: זה לא מצחיק.

החולה לא זז. האישה ממהרת אליו.

אישה: דוקטור, תעשה משהו. בבקשה.

רופא: את אוהבת אותו, נכון? את לא יכולה לשלוט בזה.

אפשר להשאיר אותו ככה. לטוס לאוסטרליה.

חולה: הלב שלי...

רופא: תעזור לו. בבקשה, תעזור לו.

הרופא מודד את הדופק של החולה.

רופא: תביאי לו כוס מים.

האישה יוצאת.

רופא: (בודק את החולה) הלב האנושי הוא שריר מאד חזק. הכי חזק בגוף. הוא לא נשבר כל כך מהר.

חולה: (מתעורר) מי אתה?

רופא: הרופא שלך.

חולה: מי אני?

החולה מתעלף. האישה חוזרת עם כוס מים. היא בוכה.

אישה: הכל נגמר. נגמר.

רופא: אין סיבה לדאגה.

אישה: הבורסה נפלה.

הטלפון של הרופא מצלצל. הוא עונה וקובע תאריכים לניתוחים תוך כדי יציאתו מהבמה.

מערכה שלישיתתמונה 9

בנק. החולה יושב מול הפקיד.

עוד כמה?	חולה:
בין שלושה לחמישה.	פקיד:
חמישה...	חולה:
שלושה.	פקיד:
זה הכל... (הפקיד לא עונה) אבל איך זה יכול להיות?	חולה:
הכלכלה העולמית ספגה אתמול את אחד המיתונים הקשים בהסטוריה. חסכונות של חיים שלמים נעלמו תוך כמה שניות.	פקיד:
הרגשתי את זה... (מראה על חזהו) פה.	חולה:
כולם הרגישו. אפילו אני. ראית את כל הגופות ברחוב?	פקיד:
לא.	חולה:
העיר מתחילה להתמלא במודעות אבל וסירחון. צריך לסתום את האף ולעצום את העיניים בעת ובעונה אחת. זה מאד קשה לאנשים בלי קואורדינציה.	פקיד:
אפשר... אפשר לשתות משהו?	חולה:
מדיניות הבנק אוסרת עליי.	פקיד:
אפילו לא כוס מים?	חולה:
לא באקלים הפיסקלי הנוכחי.	פקיד:
אתה ככה תמיד?	חולה:
אני ככה, וזהו.	פקיד:
איך אתה מרגיש?	חולה:
בסדר גמור.	פקיד:
פקידים... אתם תמיד בסדר גמור. שורדים הכל. לאן הזרמת את כל העמלות ששילמתי לך? שווייץ? מונטה קארלו? סיישל? עוד כמה ימים תחגוג קצת על חשבונאי?	חולה:
החשבונות שלי הלכו כמעט מייד. כמה עשרות שנים נעלמו תוך שעה. פוף. ממש ראיתי את זה קורה. בעיניים. (מציץ בשעונו) לא נשאר לי עוד הרבה זמן.	פקיד:
אני מצטער לשמוע.	חולה:

פקיד: למה?

חולה: אתה הידיד היחיד שנשאר לי.

פקיד: אני לא חושב שאנחנו ידידים.

חולה: אנחנו ידידים. ככה החלטתי.

פקיד: אני אפילו לא יודע איך קוראים לך.

הפקיד פונה ללכת.

חולה: לאן?

הפקיד יוצא וחוזר עם קנקן וכוסות. מוזג לחולה ומתכוון לצאת.

חולה: תודה. זה ידידותי מאד. שתה איתי.

הפקיד מוזג לעצמו.

פקיד: לחיים.

הם מקישים כוסות ושותים. לאורך הקטע הבא, הפקיד מתחיל לחרחר, בלי שהדבר גורר תגובה מהחולה.

חולה: אני נוסע מחר לאוסטרליה.

פקיד: (מחרחר) אוסטרליה?

חולה: כן. הכרטיסים עכשיו נורא זולים, ואשתי מתעקשת. אומרת שהאוויר שם טוב ללב.

(הפקיד מחרחר) אל תדאג. אני יודע שבתור הבנקאי האישי שלי, שהוא גם ידיד אישי

קרוב, אתה מעדיף שאני אוציא כמה שפחות בזמנים כאלה. (הפקיד מחרחר) זה בדיוק מה

שאמרתי לה, אבל היא כל כך מתעקשת. (צוחק. הפקיד מחרחר). האמת היא שזה הטיול

האחרון.

החולה יוצא. חוזר.

חולה: אולי תבוא איתנו?

הפקיד מת.

תמונה 10

נכנס הפקיד.

פקיד: אפס הוא ה

מספר השלם שבא לפני 1 ואחרי 1-.

אפס הוא ה

מספר הסידורי הקטן ביותר,

וכמציין כמות הוא מתייחס למספר הדברים

בקבוצה

ריקה.

תמונה 11

חוף ים באוסטרליה.

החולה והאישה יושבים על כסאות גלגלים. הם מתגלגלים להם על החוף ומדי פעם עוצרים ומשתעלים.

חולה: אח, זה משהו. נכון?

אישה: כן.

חולה: מקסים כאן, נכון?

אישה: כן. מקסים.

אתה נהנה?

חולה: לא. ואת?

אישה: לא.

חולה: אפילו לא קצת?

אישה: אפילו לא קצת. אני לא יכולה להפסיק לחשוב על זה.

חולה: תפסיקי להסתכל בשעון. זה יקרה כשזה יקרה.

אישה: אתה לא רוצה לדעת מתי בדיוק?

החולה עוצר את כיסא הגלגלים ונשמת עליו.

אישה: לא. תתעורר. יש עוד זמן. יש עוד זמן.

חולה: למה את צועקת?

החולה מתרומם מהכיסא באחת.

אישה: איך אתה מרגיש?

חולה: אני מרגיש.. אני מרגיש חזק!

אישה: אל תתרגש יותר מדי. רק הרגע התעלפת.

חולה: לא התעלפתי. נחתי. אח, איזה אוויר. איזה אוויר! (מתחיל לרוץ במקום) מחר אני כבר

אצא לריצת בוקר על קו החוף. המשבר בטח הסתיים. הבורסה עלתה. בואי נתחבק.

אישה: אתה רוצה לחבק אותי?

חולה: כן. זה... זה בסדר?

האישה קמה מכסא הגלגלים שלה ומחבקת את החולה.

אישה: בוא נישאר... ככה. על החוף באוסטרליה... בדיוק ככה. (משתעלת)

חולה: אני מחבק חזק מדי?

אישה: לא. זה מושלם.

חולה: הנה.

אישה: כן. הנה.

חולה: איך זה?

אישה: מושלם.

חולה: כן. מושלם.

החולה מתחיל להשתעל.

אישה: הכל בסדר?

חולה: (ממשיך להשתעל) כן, כן.

אישה: עדיין מושלם?

חולה: כן.

החולה ממשיך להשתעל.

חולה: הכנתי לך הפתעה קטנה.

אישה: באמת? מה?

חולה: את תראי. עשיתי את זה כי... עשיתי את זה כי אני... עשיתי את זה כי אני אוהב... (צונח)

איי. (מת)

האישה נופלת מכיסא הגלגלים לצד החולה.

תרועת חצוצרות. נכנס הפקיד ומרים את החולה.

חולה: אתה?

פקיד: כן. אני.

חולה: היית המוות כל הזמן?

פקיד: לא. הייתי אני. פקיד.

אל תעשה פרצוף. אותי אף אחד אפילו לא בא לקחת. שלא לדבר על חצוצרות.

בוא.

חולה: רגע. אני בטח מיוחד אם משקיעים ככה בהליכה שלי למוות.

פקיד: אתה לא מיוחד. כנראה שהבנק העולמי התרסק סופית ולכן המוות שלח פקיד בנק

למשימה. הוא מאד מעריך סמליות. (והוא לוקח את החולה בזרועו ומוביל אותו)

חולה: לאן?

פקיד: פנימה.

הפקיד כורך את זרועו סביב החולה. החולה מתחיל ללכת ויוצא מהבמה.

הפקיד נותן לאישה כרטיס.

פקיד: הכתובת של הרופא. בעלך וידא שאת תהיי מקרה הפרו-בוננו שלו השנה. הוא מצפה לך.

הפקיד יוצא.

האישה קמה.

תוך כדי הדברים הבאים, האישה הולכת אל מחוץ לבמה.

אישה:

באנליזה,

אסימפטוטה של

פונקציה ממשית היא

קו ישר המתקרב לגרף הפונקציה באופן כזה ש

המרחק ביניהם שואף לאפס כאשר מתרחקים מראשית הצירים לאינסוף.

באופן כללי יותר,

אומרים ששתי עקומות מתקרבות זו לזו באופן

אסימפטוטי

אם המרחק ביניהן שואף ל

אפס.

האישה יוצאת. רחש המים.